

**МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
INTERNATIONAL SCIENTIFIC-PRACTICAL CONFERENCE**

**СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ
НАУКИ, ОСВІТИ І СУСПІЛЬСТВА**

**STRATEGIC GUIDELINES FOR THE DEVELOPMENT
OF SCIENCE, EDUCATION AND SOCIETY**

**Збірник тез доповідей
Book of abstracts**

**29 вересня 2023 р.
September 29, 2023**

**м. Кременчук, Україна
Kremenchuk, Ukraine**

**МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
INTERNATIONAL SCIENTIFIC-PRACTICAL
CONFERENCE**

**СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ
НАУКИ, ОСВІТИ І СУСПІЛЬСТВА**

**STRATEGIC GUIDELINES FOR THE DEVELOPMENT
OF SCIENCE, EDUCATION AND SOCIETY**

**Збірник тез доповідей
Book of abstracts**

**29 вересня 2023 р.
September 29, 2023**

**м. Кременчук, Україна
Kremenchuk, Ukraine**

УДК 33
ББК 65

Стратегічні орієнтири розвитку науки, освіти і суспільства: збірник тез доповідей міжнародної науково-практичної конференції (Кременчук, 29 вересня 2023 р.). Кременчук: ЦФЕНД, 2023. 75 с.

У збірнику тез доповідей представлено матеріали учасників Міжнародної науково-практичної конференції “Стратегічні орієнтири розвитку науки, освіти і суспільства” з:

Бердянський державний педагогічний університет

Відокремлений структурний підрозділ “Полтавський фаховий коледж Національного університету харчових технологій”

Вінницький торговельно-економічний інститут Державного торговельно-економічного університету

Волинський національний університет імені Леся Українки

ВП Національного університету біоресурсів і природокористування України “Бережанський агротехнічний інститут”

ДВНЗ “Ужгородський національний університет”

Державна наукова установа “Інститут модернізації змісту освіти” МОН України

Державний торговельно-економічний університет

Дніпровський національний університет імені О. Гончара

Донецький державний університет внутрішніх справ

Житомирський державний університет імені Івана Франка

Запорізький державний медико-фармацевтичний університет

Запорізький національний університет

ЗВО “Подільський державний університет”

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

Інститут вищої освіти НАПН України

Інститут педагогіки Національної академії педагогічних наук України

Київський військовий лицей ім. І. Богуна

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Київський національний університет технологій та дизайну

Льотна академія Національного авіаційного університету

НАСГДСУ

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова

Національний університет “Чернігівський колегіум” імені Т.Г. Шевченка

Національний університет “Львівська політехніка”

Національний університет оборони України імені Івана Черняхівського

Національний університет фізичного виховання та спорту України

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

**Збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції
“Стратегічні орієнтири розвитку науки, освіти і суспільства”**

**Рівненський державний гуманітарний університет
Сумський національний аграрний університет
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира
Гнатюка
ТОВ “ЮРЕЛ”
Українська інженерно-педагогічна академія
Харківський національний університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба**

У збірнику тез доповідей висвітлюються результати наукових досліджень з актуальних питань науки, освіти і суспільства.

Тематика конференції охоплює актуальні проблеми: педагогічних наук; філологічних наук; економічних наук; юридичних наук; психологічних наук; сільськогосподарських наук; технічних наук; філософських наук; географічних наук; фізико-математичних наук; політичних наук; фізичного виховання та спорту; державного управління; соціальних комунікацій.

Видання розраховане на науковців, викладачів, працівників органів державного управління, студентів вищих навчальних закладів, аспірантів, докторантів, працівників державного сектору економіки та суб’єктів підприємницької діяльності.

ЗМІСТ
CONTENTS

СЕКЦІЯ 1. ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ SECTION 1. PEDAGOGICAL SCIENCES.....	9
<i>Боса В. П.</i> МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФІЛОЛОГІВ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	9
<i>Василенко Г. В.</i> ВИКОРИСТАННЯ ПРОБЛЕМНО-ОРІЄНТОВНОГО НАВЧАННЯ У ВИКЛАДАННІ ПАТОФІЗІОЛОГІЇ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЗАСАД КЛІНІЧНОГО МИСЛЕННЯ	10
<i>Волкова Ю. В.</i> ДОСВІД ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС КАФЕДРИ ЗАГАЛЬНОЇ ГІГІЄНИ, МЕДИЧНОЇ ЕКОЛОГІЇ ТА ПРОФІЛАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ	11
<i>Гаврилишена О. О.</i> ЕЛЕКТРОННИЙ ПІДРУЧНИК У РЕАЛІЗАЦІЇ ЦИФРОВОЇ ДИДАКТИКИ.....	13
<i>Демчук С. О., Яковишина Т. В.</i> ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НАВИЧОК ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ.....	15
<i>Дешко Н. В., Раїнчук В. А.</i> СТУДЕНТОЦЕНТРИЗМ І ПРОФОРІЄНТАЦІЯ У СУЧАСНІЙ ВИЩІЙ ШКОЛІ	16
<i>Іванченко О. З., Мельнікова О. З.</i> СИЛАБУС ЯК СКЛАДОВА ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ.....	18
<i>Кацарова О. А.</i> ТЕНДЕНЦІЇ ТА ВИКЛИКИ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ В АНГЛІЙСЬКОМУ МОВНОМУ НАВЧАННІ	19
<i>Кучер Т. В.</i> СКЛАДОВІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-СПРЯМОВАНОЇ ЗНАННСВОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ З ФАРМАКОЛОГІЇ ЗА УМОВ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	20
<i>Мерзляк А. А., Алексєєва Г. М., Антоненко О. В.</i> RUTRON: КЛЮЧОВИЙ ІНСТРУМЕНТ У СФЕРІ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	22

Myroshnychenko N. O. EDUCATIONAL TECHNOLOGIES IN THE CONTEXT OF DIGITALIZATION OF THE SOCIETY	24
Мотика С. М. ПЕДАГОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ МАЙБУТНІХ ОФЦЕРІВ ПСИХОЛОГІВ В СИСТЕМІ ЕФЕКТИВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	25
Олендр Т. М., Цар І. О. ПІДХОДИ ДО КЛАСИФІКАЦІЇ СТРАТЕГІЙ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ПЕДАГОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ	27
Павленко М. І. ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ СПЕЦІАЛІСТІВ В ГАЛУЗІ АВТОМАТИЗАЦІЇ ХАРЧОВИХ ТА ПЕРЕРОБНИХ ВИРОБНИЦТВ.....	28
Пальоний А. С., Спорих О. О. КОМПЛЕКСНА МОДЕЛЬ КОМАНДНОЇ РОБОТИ АВІАДИСПЕТЧЕРІВ В АВАРІЙНИХ СИТУАЦІЯХ ТА НЕПЕРЕДБАЧЕНИХ ОБСТАВИНАХ.....	29
Починок С. В. ОБГРУНТУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-ІСТОРИЧНОЇ СВІДОМОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ	31
Рославець Р. М., Склезь С. С. ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ НАРОДНИХ ТРАДИЦІЙ.....	33
Скиба Ю. А. ПОТРЕБИ У НАВИЧКАХ НА ВІТЧИЗНЯНОМУ РИНКУ ПРАЦІ ТА ЇХ ФОРМУВАННЯ ЗАКЛАДАМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ	34
Шаравара Л. П. ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ ОСВІТИ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО ЧАСУ ДЛЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДІВ.....	35
Шевченко С. М. ПОБУДОВА ОСВІТИ НА НАЦІОНАЛЬНИХ ПІДВАЛИНАХ ІЗ РІДНОЮ МОВОЮ НАВЧАННЯ (1917–1918 рр. ХХ ст.)	37
СЕКЦІЯ 2. ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ SECTION 2. PHILOLOGICAL SCIENCES	38
Доній Т. М. СТРАТЕГІЇ ПЕРЕКЛАДУ ПОЛІТИЧНИХ ОКАЗІОНАЛІЗМІВ.....	38

<i>Nikitenko V.</i> ADVANCED METHODS OF TEACHING A FOREIGN LANGUAGE OF PROFESSIONAL COMMUNICATION.....	39
СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ SECTION 3. ECONOMIC SCIENCES	41
<i>Скоропад І. С., Блавт А. А.</i> ІНТЕГРАЦІЯ ПРІОРИТЕТІВ ФІНАНСУВАННЯ СОЦІАЛЬНИХ АСПЕКТІВ У РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ ESG В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	41
<i>Черняєва А. О., Добровольська В. В.</i> МИТНЕ ОФОРМЛЕННЯ ТОВАРУ ПРИ ПЕРЕТИНАННІ МИТНОГО КОРДОНУ УКРАЇНИ.....	42
<i>Черняєва А. О., Кольченко Т. К.</i> УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ПРИВАБЛИВІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА	43
<i>Черняєва А. О., Попова К. А.</i> УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА	44
СЕКЦІЯ 4. ЮРИДИЧНІ НАУКИ SECTION 4. LEGAL SCIENCES	46
<i>Грищенко І. В.</i> ЩОДО ПИТАННЯ МИРНОГО ВИРІШЕННЯ СПОРІВ У МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ.....	46
<i>Грищенко І. В.</i> ЕФЕКТИВНІСТЬ ОБСЄ ПО ВРЕГУЛЮВАННЮ МІЖНАРОДНИХ СПОРІВ ...	47
СЕКЦІЯ 5. ПСИХОЛОГІЧНІ НАУКИ SECTION 5. PSYCHOLOGICAL SCIENCES	50
<i>Пальоний А. С., Богданов І. Ю.</i> АКТУАЛЬНІСТЬ ДОСЛІДЖЕННЯ СТРЕСОГЕННИХ ЧИННИКІВ ТА ДИНАМІЧНОГО ХАРАКТЕРУ ПРОФЕСІЙНОГО СТРЕСУ СЕРЕД ДИСПЕТЧЕРІВ УПРАВЛІННЯ ПОВІТРЯНИМ РУХОМ	50
<i>Примаченко А. А.</i> СОЦІАЛЬНА РОБОТА ЗАДЛЯ ПОЛЕГШЕННЯ СТРАЖДАНЬ ДИТИНСТВА ВОЄННОГО ЛИХОЛІТТЯ	51
СЕКЦІЯ 6. СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ НАУКИ SECTION 6. AGRICULTURAL SCIENCES	53
<i>Сідашова С. О., Жуков Ю. І.</i> МЕРЕЖА СІЛЬСЬКОГО ЕКОТУРИЗМУ У ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВАХ УКРАЇНИ, ЯКІ УТРИМУЮТЬ УНІКАЛЬНУ СІРУ УКРАЇНСЬКУ ХУДОБУ.....	53

СЕКЦІЯ 7. ТЕХНІЧНІ НАУКИ SECTION 7. TECHNICAL SCIENCES	55
<i>Ільків Є. Ю., Галярник М. В.</i> ПРО МІСЦЕ І КОД ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК НАВКОЛО МЕЖОВИХ ЗНАКІВ У ЧИННОМУ КЛАСИФІКАТОРАТОРІ ВИДІВ ЦІЛЬОВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ЗЕМЕЛЬ	55
<i>Квокша О. О.</i> “ПРОЄКТ ЕКСПЕРТ”, ЯК ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ФІНАНСОВОГО АНАЛІЗУ РЕЗУЛЬТАТІВ ФІРМИ	56
<i>Костюк Р. С., Радзіховська Л. М.</i> ВИКОРИСТАННЯ СИСТЕМНОГО АНАЛІЗУ ПРИ СТВОРЕННІ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	58
<i>Ліннік А. Ю.</i> ВИДИ НЕБЕЗПЕК ПРИ РОБОТІ З СУЧАСНИМИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИМИ МАШИНАМИ	59
СЕКЦІЯ 8. ФІЛОСОФСЬКІ НАУКИ SECTION 8. PHILOSOPHICAL SCIENCES	61
<i>Множинська Р. В.</i> ТЕОРЕТИЧНИЙ РІВЕНЬ ФІЛОСОФСЬКОЇ РЕФЛЕКСІЇ У ТВОРЧОСТІ ЙОСИПА КОНОНОВИЧА-ГОРБАЦЬКОГО	61
СЕКЦІЯ 9. ГЕОГРАФІЧНІ НАУКИ SECTION 9. GEOGRAPHICAL SCIENCES	63
<i>Єрко І. В., Качаровський Р. Є., Мельник Н. В., Антипюк О. В.</i> “ВОЛИНСЬКА ЛАВАНДІЯ” – НОВІТНЯ ТУРИСТИЧНА РОДЗИНКА ОБЛАСТІ.....	63
СЕКЦІЯ 10. ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНІ НАУКИ SECTION 10. PHYSICAL AND MATHEMATICAL SCIENCES	66
<i>Козеренко С. І., Козеренко О. К.</i> ЗВ’ЯЗОК РАДІОЕЛЕКТРОНІКИ З КУРСОМ ФІЗИКО-ТЕХНІЧНИХ НАУК.....	66
СЕКЦІЯ 11. ПОЛІТИЧНІ НАУКИ SECTION 11. POLITICAL SCIENCE	68
<i>Балак І. О.</i> ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ФУНКЦІОНУВАННЯ БРІКС	68
<i>Кобетяк А. Р., Рокитенець Є. А.</i> ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИМІР ФОРМУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛАВ’Я	69

1. Дроздов О. БРИКС помер, але замість нього з'явилося дещо гірше. Главком. 2023. Вересень, 25. URL: <https://glavcom.ua/columns/ostapdrozdov/briks-pomer-ale-zamist-noho-zjavilos-deshcho-hirshe-958478.html>
2. Brosig M. Has BRICS lost its appeal? The foreign policy value added of the group. *International Politics*. 2021. June. URL: <https://doi.org/10.1057/s41311-021-00327-y>
3. KIPRIZLI G. Through the Lenses of Morality and Responsibility: BRICS, Climate Change and Sustainable Development. *Uluslararası İisimler*. Vol. 19. Is. 75. P. 65-82. URL: <https://doi.org/10.33458/uidergisi.1164936>
4. O'DONNELL F., Papa M. India's multi-alignment management and the Russia–India–China (RIC) triangle. *International Affairs*. 2021. Vol. 97. Is. 3. P. 801–822. URL: <https://doi.org/10.1093/ia/iiab036>
5. Schirm S. A. Alternative World Orders? Russia's Ukraine War and the Domestic Politics of the BRICS. *The International Spectator*. 2023. Vol. 58. Is. 3. P. 55-73. URL: <https://doi.org/10.1080/03932729.2023.2236937>

Кобетяк А. Р.

к.філос.н.,

доцент кафедри філософії та політології

Рокитенець Є. А.

студентка групи 12-Бд - Політологія

Житомирський державний університет імені Івана Франка

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИМІР ФОРМУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛАВ'Я

У сьогоденному світі налічується близько 200 держав і серед них не знайдеться жодної безрелігійної. Більше 100 держав декларують, що християнство є домінуючою релігією. Науковці всього світу розглядають як залучення церков до політичних процесів у різних аспектах. Значна група праць присвячена особливостям участі церков, передовсім православних, у політиці Радянського Союзу та посткомуністичних східноєвропейських країн, зокрема й України.

Автокефалія – базовий імператив Православної церкви, основний принцип її функціонування. Автокефальна церква є не лише однією із частин Вселенської, а й її повноцінною реалізацією в конкретному місці. У корпусі канонічних правил Східної Церкви термін “автокефалія” не використовується, однак у церковних правилах, які регулюють права і свободи окремих помісних церков, він опосередковано присутній. Зокрема, 1-ше та 34-те апостольські правила, 6-те правило I Вселенського Собору, 2-ге правило II Вселенського Собору та ін.

Упродовж усієї історії свого функціонування православна церква справляє значний вплив на суспільні процеси в Україні. Однак наприкінці ХХ ст. православні українські Церкви стали не рушієм, а консервативним, стримувальним елементом розвитку суспільства, незважаючи на те що вона має найбільшу довіру серед населення. З одного боку, це було зумовлено складністю відновлення суспільних функцій Церкви, які тривалий час обмежувалися радянською владою, з іншого, – особливостями східного християнства й українського менталітету. Православні церкви були потужним засобом формування суспільної свідомості всіх прошарків українського суспільства, котре послуговувалося християнськими онтологічними орієнтирами.

Проблема формування власної незалежної церкви для сучасної України – це питання національної безпеки, ментального утвердження проукраїнського орієнтиру національної самоідентифікації, престижу держави на міжнародній арені, а основне – можливість консолідації громадян України навколо Єдиної православної церкви, яка є домінуючою

конфесією в країні. Однак сьогодні констатуємо роздрібненість українського православ'я на кілька юрисдикцій. Найчисельнішими з-поміж них є Православна церква України та УПЦ (МП), (хоча свою діяльність відновила ще й УПЦ КП, наразі вона майже непомітна) [2].

Якраз цей показник свідчить про необхідність термінового врегулювання питання щодо Єдиної національної церкви, з якою могли б ідентифікувати себе мільйони українських вірян. Є сподівання, що із формуванням Єдиної церкви кількість практикуючих православних зросте. Значка кількість респондентів, як свідчать дані соціопитувань, зводять свою релігійну практику виключно до виконання релігійних потреб та ритуалів.

Ворожнеча між гілками православ'я за храми, майно, прихожан, вплив призводить до розпалювання ворожнечі та напруженості в суспільстві. Бійки за церковне майно і культові споруди, особливо в західних областях, припиняться із формуванням Єдиної церковної організації, що є додатковим стимулом.

Зміни на політичній мапі Європи зумовили й відповідні зміни в релігійному житті. Поява національних держав (Україна, Молдова, Македонія, Естонія) мала б посприяти зміні церковної юрисдикції цих територій. Адже автокефалія для країн з православною культурою – це опосередковане визнання самостійності держави. Принаймні про це свідчить досвід сусідніх Болгарії, Сербії та Грузії. З іншого боку, молода Українська держава відчуває потребу в такому суспільному інституті, який має високий ступінь довіри й легітимності, має чітку нерадянську спадщину, забезпечує історичну тяглість традицій від княжої доби, а головне – здатен консолідувати розрізнені українські еліти. Автори погоджуються з такою думкою В. Єленського, оскільки саме релігійний фактор може посприяти повній консолідації української нації, якщо православні юрисдикції знайдуть шляхи поєднання [1, с. 101]. Упродовж 30 років незалежності в Україні спостерігаємо парадокс, пов'язаний саме з ідентифікацією із православними юрисдикціями. Соціологічні дослідження різних організацій свідчать про найвищий рівень співвідношення респондентів із УПЦ КП (ПЦУ), а не з УПЦ (МП) (25–32 % та 7–12 % відповідно). Це підтверджує думку про український вектор ідентичності наших співгромадян. Натомість статистика щодо парафіяльної мережі та кількості духовенства свідчить про значну чисельну перевагу останньої. Тому побудова Єдиної національної церкви лише посилить проукраїнські позиції всередині країни та роль України на міжнародній арені [2, с. 320].

Підсумовуючи відзначимо, що в Україні мають існувати виключно релігійні організації, центр управління яких розташований на території України. Держава повинна напрацювати та запропонувати на розгляд ВРЦ і громадськості власну парадигму бачення можливих принципів формування Єдиної церкви через установлення тристороннього діалогу між державою та двома українськими гілками православ'я.

Ми поділяємо думку що формування Єдиної власної церкви, яка не буде залежною від зовнішнього впливу й геополітики, сприятиме гармонізації внутрішньоцерковного життя та формуванню громадянської релігії в Україні.

Крім того, в Україні (як аналогія американської демократії) справедливим є формування поліправославного середовища. Наявність кількох гілок православ'я, які репрезентують різновекторний світогляд та ідентичність українських громадян, дозволила сформувати демократичне законодавство у сфері релігії.

Список літератури

1. Єленський В. Держава та релігійні інституції в Україні до і після Помаранчевої революції: політичний дискурс. *Релігійна свобода* : Науковий щорічник. № 10. Київ, 2006. С. 99–103.

2. Sanderson C. W. Autocephaly as a function of institutional stability and organizational change in the Eastern orthodox church. University of Maryland, College Park, 2005. 196 p.